

7. DE EURING CONFERENTIE 1981

Euring, het overlegorgaan van de Europese ringcentrales, hield in het I.A.C. te Wageningen van 11 t/m 13 maart een bijeenkomst voor alle leden. Het bestuur komt jaarlijks bijeen, maar eens in de vier jaar vergaderen de leden. Uit Arnhem was het hele Vogeltrekstation aanwezig. De overige deelnemers kwamen van de ringcentrales:

Bologna, Italië	Tring (London), Groot Brittannië
Bruxelles, België	Oslo (Ås), Noorwegen
Copenhagen, Denemarken	Paris, Frankrijk
Gdansk, Polen	Radolfzell, B.R.D.
Helgoland, B.R.D.	Sempach, Zwitserland
Helsinki, Finland	Stavanger, Noorwegen
Kalø, Denemarken	Tei Aviv, Israël

Moskwa - Budapest - Riga (Letland) en Hiddensee (D.D.R.) lieten weten, dat ze helaas niet aanwezig konden zijn.

Naast allerlei technische zaken werden er ook punten besproken die voor ringers interessant zijn. Enkele volgen hieronder.

De Euring Data Bank:

Men juichte de gestage groei van deze "Europese bibliotheek van terugmeldingen" toe, zag het het liefst nog wat sneller gaan.

Dank zij de verleende E.E.G.-subsidie zullen uit E.E.G.-landen ook oude terugmeldingen ingebracht kunnen worden. Daarvoor ontbraken tot nu toe vaak de middelen.

De Data Bank Manager (B.J. Speek) rapporteerde over de uitgebrachte verslagen, een gehouden enquête naar de gebruikte definities van terugmelding / E.R.-melding en over de aan onderzoekers verstrekte gegevens.

Men kwam overeen de definities op elkaar af te stemmen, zodat terugmeldingspercentages beter vergelijkbaar worden.

Ook de aan de Data Bank bestede tijd kwam ter sprake.

Zowel de directie van het I.O.O. als de deelnemende leden hopen de huidige werkwijze voort te zetten. Dat betekent voor het ringen in Nederland: geen nieuwe ringers!

De situatie van de centrales in de deelnemende landen:

In veel landen begint de geldkraan wat minder ver open te gaan.

Dat uit zich op velerlei wijzen. Hieronder maatregelen, die men in verschillende landen toepast:

- een personeelsstop op de ringcentrale en geen aanneming van nieuwe ringers,
- heel dure ringen en netten, legeskosten voor de vergunning etc.,
- meer verboden soorten en leeftijdsgroepen tot zelfs: slechts 24 soorten toegestaan,
- een examen voor alle ringers, wie zakt mag na training weer met een zeer beperkte vergunning beginnen,
- de administratie nog meer door ringers zelf laten doen,

- geen vrijwillige ringers gebruiken maar slechts enkele full-time professionals voor speciale onderzoeken,
- de administratie automatiseren.

Omdat subsidiegevers eisen stellen, geven sommige landen hun ringers heel weinig vrijheid; daar staat tegenover, dat de ringen (vooral voor speciale projecten) dan vaak weer gratis zijn. In het algemeen streeft men toch naar een doelbewuster ringen - meer speciale studies, standaard vangprocedures e.d.

Kleurringen:

Een internationaal register van alle kleurring-programma's is niet doorgezet. De tijd bleek te ontbreken. Bovendien is de ervaring, dat de meeste onderzoekers iets starten en het dan pas doorgeven. Coördinatie is dan niet eenvoudig. De Engelse ringcentrale heeft alle kwesties over kleurringen aan meeuwen en steltlopers al doorgeschoven naar de Gull - en de Wader Study Group. Deze groepen zullen ook internationaal als coördinatie-centrum fungeren.

In Nederland worden alleen individueel geïdentificeerde vogels met hun metalen ringnummer in het archief van terugmeldingen opgeslagen. De Fransen demonstreerden een systeem voor het verwerken van terugmeldingen van vogels met alleen kleurringen om. De code bood daar ruimte voor: Het voorstel werd aangenomen.

Tenslotte stelde Speek voor om een internationale standaard (aflees)ring af te spreken, die aan gebruikers de garantie biedt dat ringcentrales de herkomst weten en meldingen dus doorgeven.

Aan vogelaars kan de standaard indeling ook doorgegeven worden, zodat ze weten aan welke eisen een goede aflezing dient te voldoen.

De deelnemers beschouwden het voorstel als een nuttige aanvulling: Ook dit voorstel werd aangenomen.

Steltlopers:

Men kwam overeen de ringers met enige nadruk te vragen het ringen van nestjongen van steltlopers (Kempfaan, Watersnip, Tureluur, Scholekster, Kluut, Wulp, Grutto, Kievit etc.) vooral niet te verwaarlozen. Dit, omdat er internationaal gezien, veel werk aan deze groepen gedaan wordt op de doortrek- en overwinteringsgebieden.

Ringslijtage:

Dit onderwerp zal ringers blijven bezighouden. Perdeck vertelde over het Ned. Kokmeeuwxperiment (aan loopbeen of boven loopbeen). De Engelse delegatie demonstreerde hun Zeevogel-ring. Een speciale alliage, inscriptie aan die kant waar de poot de bodem niet raakt als de vogel zit, het raakvlak met de bodem extra dik maken.

Euring Target Species:

Met deze kernachtige omschrijving bedoelt men de vogelsoorten, waarop Euring haar aandacht speciaal gaat richten. Voorwaarden voor de keuze waren o.a.:

- nog weinig over bekend,
- goed te vangen,
- overal voorkomend of doortrekkend,
- de bewoonde biotoop bij voorkeur van natuurbeschermingsbelang,
- veel-grensoverschrijdende!- terugmeldingen opleverend.

Afgesproken werd dat het bestuur als regelcentrum zal fungeren en nadere richtlijnen zal gaan opstellen. Richtlijnen voor standaardvangmethoden, meet- en weegmethodieken e.d.

De gekozen soorten zijn:

Rietzanger - een noord-zuidtrekker, die in veel landen een bedreigde biotoop bewoont. Bijkomende voordelen zijn dat in Tsjecho-Slowakije en Hongarije al projecten lopen en dat de Engelsen deze soort al in Portugal bewerken.

Koperwiek - een soort met een nog grotendeels raadselachtig trekpatroon, niet alleen noord-zuid, maar 's zomers en 's winters ook zeer ver naar het oosten trekkend. Koperwieken willen wel op geluid reageren (proberen!) en de Finnen kunnen hun aantal te ringen nestjongen nog opvoeren.

Nadere richtlijnen volgen dus nog, maar misschien kunt U al wat vangpogingen ondernemen.

Overige onderwerpen:

Naast lezingen over de trek van de Ooievaar, het verband tussen rivierwaterafvoer in het winterkwartier en de stand van de purperreiger hier, dia's van de vogels rond Eilat (Israël), werden in de wandelgangen veel wetenswaardigheden uitgewisseld. Zo vangt men in Eilat in het voorjaar veel Braamsluipers, waarvan enkele in West-Europa horen.

Verder blijken de in Mali (W.Afrika) geringde Zomertalingen niet in ons land gevonden te worden, maar ten Oosten van de lijn Marseille-Berlijn.

Wist U dat de Finnen ♂ en ♀ van de grote Strix uralensis samen in de nestkast vangen? Ja, dan wel in een compartimentensysteem.

We hebben veel vernomen.

R.D. Wassenaar